

תת"ע 5997/02/18 - מדינת ישראל נגד שגיא גבעול

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5997-02-18 מדינת ישראל נ' שגיא גבעול
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הירשמן

המאשימה

נגד

שגיא גבעול

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 16.10.17, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לחץ שסומן על גבי נתיב נסיעה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם לא התייצב לדיון הראשון ונדון בהעדר, אך לאחר שהגיש בקשה לביטול פסק הדין וצירף תמונות של הצומת, קבעתי דיון בבקשה, במהלכו, כפר הנאשם באישום המיוחס לו וטען:

"חוזר על תוכן הבקשה. אני גר באזור הזה מגיל אפס והתחילו לעשות שם את עבודות הבניה. כל בערך חודשיים משנים את התוואי של המסלול שם. אני בתור יליד המקום, יודע שיש 2 נתיבים שממשיכים לאבא הילל ומהנתיב האמצעי, אני בא מארלוזורוב, משנים כל חודשים חודשיים את התוואי של המקום, אין שום תמרורים חוץ מהחצים הדהויים שנמצאים שאי אפשר לראות, כי יש עומס גדול, אפשר לראות שעל הצומת אין שלטים של איזה מסלולים שייכים. אין לי שום תמרור איזה תמרורים ולאן. לא בכדי המשטרה החליטה לפתוח שם ציר. כולם יודעים ששני הנתיבים האמצעיים ממשיכים לאבא הילל. אני בתור אחד שכל החיים גר שם, לא עשו שום תמרורים נאותים. אם יש פקק לא ניתן לראות את החצים. היו הרבה שעשו את הדבר הזה. צריך לבדוק את מי שאחראי על התמרורים כי שם סכנת נפשות".

נוכח האמור, בוטל פסק הדין והתיק נקבע לשמיעת ראיות, ליום 24.10.18.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב כרמי עובדיה, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו תמונות שסומנו נ/1 עד נ/3.
עמוד 1

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 16.10.17, בסמוך לשעה 10:28, נהג הנאשם ברכב ברמת גן, בנתיב השמאלי שברחוב ארלוזורוב, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי, נצפה על ידי עד התביעה, כאשר הוא ממשיך בנסיעה ישר, בניגוד לשלושה חצים, המסומנים על גבי נתיב הנסיעה ומורים על פניה שמאלה בלבד וחץ נוסף, המורה בהתאם ומסומן אחרי קו העצירה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני לא שמת לב".

העד ציין כי עמד ברחק של כ-40 מטרים, מצפון לצומת האמור, על אי תנועה בנוי.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בהגיעו לצומת, לא יכול היה לראות את החצים, שכן כלי רכב שעמדו לפניו, הסתירו אותם וכן, החצים היו דהויים. עוד טען הנאשם, כי מדובר בצומת אותו הוא מכיר היטב ותמיד ניתן היה לנסוע ישר, מהנתיב בו נסע. לגרסת הנאשם, בשל עבודות הרכבת הקלה, הצומת עובר שינויים רבים ולא הוצבו תמרורים מתאימים על הרמזורים בצומת.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום, כפי שפורט לעיל. העד ציין את מקום עמידתו, המרחק מהצומת, התייחס לחצים המסומנים, מיקומם ומספרם וכן, רשם את תגובת הנאשם, כפי שאושרה על ידי הנאשם עצמו, שיש בה משום "ראשית הודיה".
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ועקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם נסמכה, ברובה, על התמונות שהגיש. לשאלתי, כמפורט בעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 12-16, כיצד זה לא הבחין בחצים הנראים בתמונה, לכל המאוחר, בשלב בו הרכב שלפניו החל להתקדם, השיב הנאשם בצורה מתחמקת - "...הסתכלתי על התנועה לא על הרצפה". מטבעם של חצים המורים על כיווני נסיעה, בנתיבים השונים, שהם מסומנים על הכביש ומצופה מנהג סביר, כי במהלך הנהיגה, יבחין גם בסימונים אלה. הנאשם לא נתן כל הסבר מניח את הדעת, לכך שלא הבחין, לגרסתו, בחצים, קל וחומר, מקום שגם בתמונות שהגיש, למשל נ/2, ניתן להבחין בירור בחצים המורים על פניה שמאלה וזאת, מבין לכלי הרכב העומדים.

4. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי

שנקבעה בתיק קודם, בעניין רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר לידי, עדות השוטר אכן

עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ט, 27 נובמבר 2018, במעמד הצדדים